

„Politika má být tvrdá, ale také pravdivá.“

Matěj Ondřej Havel o nové funkci i působení na univerzitě

13.1.2026 - Michaela Škeříková | Univerzita Hradec Králové

Matěj Ondřej Havel vystudoval na Pedagogické fakultě Univerzity Hradec Králové rovnou dva obory: Učitelství pro střední školy v kombinaci český jazyk a dějepis a též Sbormistrovství chrámové hudby. Už ve 31 letech se stal ředitelem Gymnázia J. K. Tyla v Hradci Králové a dnes je poslancem Parlamentu České republiky a nově i zvoleným předsedou TOP 09. Jak ho univerzita formovala, co je podle něj nejtěžší na vedení školy a co bylo hlavním impulsem jeho vstupu do politiky?

Do politiky jste vstoupil už v roce 2017, ve svých 30 letech. Proč?

Hlavním impulsem byly výsledky voleb v roce 2017. Spolu s kamarádem jsme cítili, že chceme podpořit strany, které pro nás byly důležité, a rozhodli jsme se zapojit aktivně, například rozdávat letáky. Na začátku jsem neměl ambice kandidovat, ale v komunálních volbách v roce 2018 jsem dostal preferenční hlasy a o dva roky později jsem v krajských volbách skončil jako první náhradník. Před volbami do Poslanecké sněmovny v roce 2021 jsem dostal nabídku stát se lídrem kandidátky za TOP 09 v rámci koalice SPOLU v našem kraji. Získali jsme čtyři mandáty a já jsem se stal poslancem. Krajský úřad poté rozhodl, že během výkonu mé veřejné funkce vypíše konkurz na mé místo ředitele školy, a do funkce tak nastoupil nový ředitel.

Jaký byl přechod z funkce ředitele školy do Poslanecké sněmovny?

Je to úplně jiná práce. Politika mě baví. Prostředí je ale odlišné. Ve škole panovala přátelská atmosféra, zatímco ve sněmovně jde o konkurenční prostředí, kde má mnoho lidí ostré lokty. Věřím ale, že i v politice je důležité být pravdivý. Politika má být tvrdá, ale také pravdivá.

Nyní jste se stal i předsedou TOP 09. Proč jste se rozhodl kandidovat na tuto pozici?

Před dvěma lety jsem se stal místopředsedou, protože mě k tomu někteří moji kolegové inspirovali. Když se letos Markéta Pekarová Adamová rozhodla nekandidovat na funkci předsedkyně, dostal jsem několik nominací a začal jsem o tom vážně uvažovat. Mám kolem sebe výborné místopředsedy a věřím v týmovou práci. Řídím se heslem, které mám rád. No risk, no story.

Pojďme se podívat trochu do budoucna, pokud by někdy přišla nabídka stát se ministrem školství, přijal byste ji?

Ano, přijal. Říkám to ale s veškerou pokorou a rozhodně by také záleželo na týmu spolupracovníků, který by kolem sebe člověk měl.

Vystudoval jste učitelství češtiny, dějepisu a také sbormistrovství. Co vás vedlo ke kombinaci humanitních oborů a hudby?

Tyto obory se velmi dobře doplňují. Už na střední škole jsem věděl, že chci učit dějepis. Jako druhý obor jsem si vybral češtinu, která mě vždy bavila. Zároveň jsem navštěvoval zušku, kde jsem hrál na varhany, a můj učitel mě inspiroval ke studiu sbormistrovství. Všechno do sebe zapadalo a dávalo mi to smysl.

Jak vzpomínáte na svá studentská léta na Univerzitě Hradec Králové?

Vzpomínám na ně s radostí i lehkou nostalgií. Na univerzitě jsem navázal mnoho přátelství a pokaždé, když potkám někoho ze školy, je to i po těch čtrnácti letech stále velmi příjemné. Řada mých bývalých spolužáků a spolužaček z ročníku dějepisu dnes dokonce působí ve vedení škol.

A vzpomínáte i na pedagogy? Kterí vás nejvíce ovlivnili?

Bylo jich více. Rád vzpomínám na paní docentku Plánskou, která vyučovala starou literaturu. Byla náročná, ale uměla téma výborně vysvětlit. Díky ní jsem si starou literaturu zamiloval. Velký vliv měl i profesor František Musil. U jeho první zkoušky jsem neuspěl, což mě tehdy mrzelo, ale u opravné zkoušky jsme spolu vedli velmi inspirativní rozhovor. Jeho postřehy jsem později využíval i při vlastní výuce. Ovlivnili mě také profesor Bohadlo a profesor Vaniček.

Jak vás univerzita formovala profesně a osobně?

Profesně mi umožnila stát se učitelem, což byl můj dlouhodobý cíl. Osobně mě obohatili lidé, které jsem poznal, jejich charaktery a přístup k práci. Díky studiu jsem se dostal například do Francie, což byla skvělá zkušenost.

Po studiu jste začal učit a později se stal ředitelem Gymnázia J. K. Tyla v Hradci Králové. Co vás motivovalo k ucházení se o tuto pozici?

Osm let jsem učil na Biskupském gymnáziu, kam jsem nastoupil už během studií. Poté mě kolega z Gymnázia J. K. Tyla upozornil na vypsaný konkurz. Věděl jsem, že bych se jednou rád stal ředitelem, protože člověk pak může školu výrazně ovlivnit a rozvíjet ji podle své vize. Napsal jsem koncepci a konkurzu jsem se zúčastnil. Nakonec jsem byl vybrán, což pro mě bylo velké překvapení. Když jsem se po letech stal poslancem, vedení školy převzal nový ředitel, ale až jednou v politice skončím, rád bych se k ředitelské práci vrátil.

Mluvil jste o vizi a koncepci, když jste se ucházel o pozici ředitele. Tak s čím jste do toho šel a co se vám povedlo proměnit v praxi?

Je důležité mít jasnou představu o směru, kterým se chcete vydat. Realizace je však někdy složitá. Občas narazíte na tradice bránící změnám a jindy na legislativu, s níž se musíte pečlivě seznámit. Na Tylově gymnáziu jsme například otevřeli školu veřejnosti. Začali jsme spoluorganizovat akce jako třeba Nábřeží řemeslníků, kulturní programy před školou a zároveň jsme umožnili konání svateb v prostorách gymnázia. Navázali jsme také kontakty s historiky a na gymnáziu se začaly konat prohlídky pro milovníky architektury.

Co bylo při vedení školy nejtěžší?

Možná si každý představí hlavně tu byrokracii, ale měli jsme skvělý tým, který si administrativu dělil. Pro mě osobně byly nejhorší situace, kdy se rodiče na základě neúplných informací od dětí pustili do ostré kritiky. Bylo náročné jim vysvětlit skutečný průběh událostí. Další komplikací byly stížnosti, které šly rovnou na inspekci bez rozhovoru s vedením školy a bez vysvětlení si celé situace. Inspektorů se však není třeba obávat, často poskytují metodickou pomoc a dávají užitečné rady.

Jste politik, skaut a otec čtyř dětí. Jak se vám daří plnit všechny role?

Upřímně říkám, že to není jednoduché. V týdnu jsem převážně v Praze. Moje žena je však neuvěřitelná a zvládá toho opravdu hodně. Velká část toho, že to dohromady funguje, je její zásluha. Jsme v tom spolu.

Jaké hodnoty považujete za klíčové pro úspěch?

Za nejdůležitější považuji solidaritu, toleranci a pravdivost.

A jakou radu byste dal našim studujícím, kteří hledají svou cestu?

Doporučil bych nebát se obrátit na někoho, kdo pomůže odhalit jejich talenty a přednosti. Například kariérové poradenství rozhodně není zbytečné. Testy vám mohou ukázat, v čem jste dobří a co vás může bavit. A nejdůležitější je jít tam, kam vás táhne srdce.

Více také v podcastu Universe

<https://www.uhk.cz/cs/univerzita-hradec-kralove/uhk/aktualne/politika-ma-byt-tvrda-ale-take-pravdiva.-matej-ondrej-havel-o-nove-funkci-i-pusobeni-na-univerzite>